

מסורת הש"ס

(א) לקמן עכ: וי"ט: (ב) יומא:  
 (ג) מנחות לו: (ד) (מ"י תוס':  
 מנחות לו: ד"ה אי קסברא,  
 (ד) לקמן ק"ו: (ה) לקמן י"ג:  
 (ו) גמס אר ובלא: (ז) (ג"ל רבי),  
 (ח) תוספתא פ"ו: (ט) תוס':  
 שם פ"ט: (י) (ג"ל בשבט אומר  
 יס'): (יא) ר"מ תמ"ז  
 (יב) (שמות כח): (יג) כמ"ה:  
 להכריח, להשיב, (יד) קהלת  
 מסקן ברכות הנוסח:

תורה אור השלם

וַיְהִי עַל מִצַּת אֶרֶץ  
תָּשָׂא אֶרֶץ אֶת עֵץ  
הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדְּשׁוּ בְנֵי  
יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְּנַת  
קִדְשֵׁיהֶם וַיְהִי עַל מִצְוֹ  
תָּמִיד לְרֵעוֹן לָהֶם לַפְנֵי יי  
שְׁמוֹת כֹּה לֵה

## הגהות הב"ח

(ח) בַּחֲמֵשׁ נְסִימָה עֲבִירָה  
שֶׁנִּתְּנָה שִׁירָה דָּלֶף: (ג) רִשִׁי  
דִּיה מִי דְמֵי הַחֵם לֹא נִחָא:  
(ג) רִיחַ שֶׁמֶת הוּא מְנוּשָׁה:  
לֶדָךְ (לְהַחֲיוֹת) תִּזְוִי וְעֵבֶר  
פִּיֹּם (לְהַחֲיוֹת) (ד) תִּחָּם  
דִּיה שֶׁמֶל וִיט' רִמָּה אֵלֵּן כִּסִּים  
שֶׁנִּתְּנָם וְאִין דֶּרֶךְ שֶׁחֹרֶה  
הַקּוֹפֶצֶת לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ  
וְנִגְדָה פִּיֹּם וִיט' לְהַרְוֹת כִּנִּים  
וְעוֹד צְנִינָתָא מִלֵּל:

## גליון הש"ס

נח"מ אייזנשטאט  
יבנה, לקמן דף פג ע"א  
עירובין דף פט ע"ב:  
שם סנהדרין ה'ל'ן  
יבנה ש"ד'ן, ע"י לקמן קג  
ע"א חס' ד"ה ואלתר ר"א:  
ה"ע י"ה ויבנה ש"ד'ן  
הקטרי חצוד וכו', לקמן  
דף קג ע"א:

מוסף רש"י

בשביל שלא ילקה הכותל, ופסל על הקערה יממש לפירות, לא הוכשר, ולא נחל ליה נהג נשמים ונפישתן (הולין ס"ז). כאילו הורג גמול. משים נדנדל הוא נקט ליה (קמח ס"ז).

רבינו חננאל

דעקט נישט כעלע זי ראיט  
דען עס שאט אים יסור מיט  
טהורים וואס אים פארט  
כלל די לויטע טהורים, וואו  
לחשוב מאזז הייס וואלט  
מיט טהורים וואס  
ישרו, ישיען כון וואלט  
ווב זי פארט בשטל אים  
דער מיט טהורים עדין  
אז ער צירן עס למחיה.  
וואס אן אים עס צורן  
הייבט למחיה צירן לוי די  
הייבט יענעם כלל. וואלט  
אז אים וואלט אים וואלט  
אצילי טעניען אים חשיב  
לוי מלאכת מחשבת, אים  
אז אים וואלט ער  
על מיס דמיון, ואויסאר  
אז רבי, אים ווארט  
על מיס דעם וואלט  
כונול כו. ווארט אים  
אז רבני וואלט  
אז וואלט דער מלאכה  
צאטע מלאכה לעזע אים  
עלוי וואלט אים טיור  
אז שפעט דער מלאכה  
אז וואלט לעזע טיור  
עלוי, וואלט כו שפעט.

שעה קיו מצין, ומה צין  
הלך מרכז דבר לה. תניא  
וכן הלכה. לא יפלה את כלי  
והוא המעוש, כהורג נמל ב  
לכנה, והני מילי בכני מחו  
רבנן אין פולין ברשות הרבי  
בחול. תניא ר' שמעון בן א  
לארסה ועל התירוק ללמוד ס

יציאות השבת פרק ראשון שבת

חשיב ליה הך כפיה: מי דמי.  
בראנו לא ירדו ונהי גמי דכפית  
קין בעינן וכפיה זו אינה אלא  
לענין שבת אחשיבותא דהוצאה

שלא ילקה הכותל אינו בכי יותן מי דמי  
החם לא קא בעי להו להני משקין כלל הכא  
קא בעי להו להאי כיס לקבולי ביה זיבה הא  
לא דמיא אלא לסיפא \*עריבה\* (6) שירד דלף  
לתוכה מים הניתזין והנצפין אינן בכי יותן  
ושבתוכה הרי זה בכי יותן אלא אביי ורבא  
דאמרי תרווייהו ל"ק הא (7) יהודה והא ר' **א**  
**ד**שמעון תני רבי ירמי' ששעאל \*יצא אדם  
בתפילין בע"ש עם חשיכה מאי טעמא כיון  
דיאמר רבה בר רב הונא אדם למושמש  
בתפילין כל שעה ושעה ק"ו מצוין מה ציין  
שאין בו אלא אוזניה אחת אמרה תורה יהיה  
על מצתו תמיד שלא יסח דעתו ממנו תפילין  
שיש בהן אוזרות הרבה על אחת כמה וכמה  
הלכך מידבר דכיר להו תניא חנניא אומר  
ר' יחייב אדם למושמש בבגדו ע"ש \*עם חשיכה  
אמר רב יוסף הלכתא רבתי לשבת: לא  
יפלה את כליו כו': איבעיא להו לא יפלה  
את כליו ביום שמוא יהרוג ורבי אליעזר היא  
דתניא אמר רבי אליעזר <sup>17</sup>ההורג כינה בשבת  
כאלו הורג גמול ולא יקרא לאור הנר שמוא  
יטה או דילמא תרווייהו שמוא יטה ת"ש אין  
פולח ואין קורין לאור הנר \*מי אלימא ממתניש  
ת"ש \*אין פולחין לאור הנר ואין מורין לאור

הנר "אלו מן ההלכות שאמרו בעליית חנניה  
בן חזקיה רב גרון ה"ש"מ דתריירוהו שמא יטה  
ש"מ אמר רב יהודה אמר שמואל ואפילו  
להכחין בין בגדו לבגדי אשתו אמר רבא  
לא אמרן אלא רבני מחוזא אבל דבני חקלייתא  
מידע ידיע ורבני מחוזא נמי לא אמרן אלא  
דוקנות אבל דילדות מידע ידיעין ת"ר אין  
פולין ברה"ר מפני הכבוד כיוצא בו אמר ר' (רב)  
יהודה ואמרי לה רבי נחמיה אין עושין  
אפיקטוין ברה"ר מפני הכבוד ת"ר ה"המפלה  
את כליו מולל לזרז ובלבד שלא יתרוק אבא  
שאלו אומר נוטל וזורק ובלבד שלא ימלוך  
אמר רב הונא יהלכה מולל וזורק וזהו כבודו  
ואפי' בחול רבה מקטע להו רוב ששת מקטע  
להו רבא שדי להו לקנא דמיו אמר להו רב  
נחמן לבנתיה קטולין ואשמעינן לי קלא  
דסביותי תניא ר'שבא"א אומר אין הורגין את

המאמץ בשבת דברי ב"ש יוב"ה מתירין וכן היה רשב"א אומר משום רשב"ג אין משדכי התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות ואין חולין בשבת דברי בית שמאי יוב"ה מתירין: "אומר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא

[illegible]

יש בהן הזכרות הרבה על אחת כמה וכמה, ושיכיה. אמר רב יוסף הלכתא רבתי לשבטא, רבי אליעזר היא דקתני הדרג כינה בשבת, וזהו אמר שמא לא אפילו להבחין בין כגדו תה, ורבמי תלקיאתא נמי מירע ידיע. יתן. הוצא הלכך מגיל דוורק וזהו כבודו ואפילו ההאכילתא בשבת. ואין משדכן על התינוק דברי ביש, וביה מתירין כמילין. ת"ר המבקר ורבה לכוזר.

ובכפשוטו של דברים יראה סיוע גדול לאותו הפרט שמרטיני אבל כשתעיין בסוף הדברים ש

יב.

**פג** א מ"י פ"יב מהל'  
טומאת אוכלין הלכה ה':  
**פג** ב מ"י פ"יט מהל' שבת  
הלכה כו סמג לארץ סה  
טושי"ע אר"ח סימן רנב טע"ף

פד ג מ"י סס ופ"ד  
מהלכות תפילין הל' ד'  
סמג עשין כב טור שו"ע  
ל"ח קימן כח סעיף א'  
פ"ד מ"י פ"ט מהל' שבת  
הלכות כו סמג לארין סה  
טו"ש"ע ל"ח קימן רנב סעיף  
:

פ' ה' מ"י ס"ה מהל' שנה  
הלכה יד' סנה' שם  
קושי'ע' א"י'ת' קימן' ערה  
ספיק' א':  
פ' ו' מ"י' שם' הלכה' נח  
טור' שרע' שם' ספיק'  
י':  
פ' ז' מ"י' ס"ה' מהל' שנה

שבת ה'ל' ג' תמוז שס'  
טושי"ע לוו"ח סיון שס'  
סעף ט'  
פסח ט' ת"י פכ"ד תה"ל'  
שבת הלכה ה' תמוז שס'  
טושי"ע לוו"ח ס"ו שו סעף ו'  
וקימן רסו':

לעזי רש"י

גומיט"א [חמיט"א].  
סס הקאה.

רב נסים גאון

[illegible]

לא וי' שמעון מודה ליה.  
אבל דבאי ר' יהודה כבר  
אמר בעל ההלכות גדולות  
בהלכות שבת כופין את  
הקצרה על הנר בשביל  
שלא תאחז בקצרה ועל  
צוואה של קטן יעל עקרב  
שלא הישך, אמר ר'  
יהודה מעשה בא לפני

רבן יוחנן בן זכאי ואמר  
 חרשש אני לו מחטאת,  
 דא דאמרין בכל דורכא  
 הו' יהודה דאמר ליה  
 שאניא צריכה לגופה חייב  
 עליה לא אשכחן ליה  
 (עיקבא) נעיקרא אלמ לא  
 הוי, וממאי דבי סליגי  
 תנא קמא ור' יהודה כהא  
 מהניא במלאכה שאינה  
 צריכה למילי דקא אמרין  
 איכא דמתני ליה אהא הוצ  
 נחש בשבת ומתספת

ידיה לגופה פטור עליה, וקא שאינא [צריכה] לגופה, תנא פסעשה ומי אתא לקמיה רבן יוחנן ברי רב, ותמצא במסכת מאלוהין, תני חדא חייב ותניא קטבר מאלוהין פטור צריכה כן משאחי בפי' אדוננו האי תלית ליה ריתא ומצאת העצמות לזאת מילתא סייעתא בתלמוד

[illegible]